

Topraktan doğan bedenler

Ceren Selmanpakoğlu, sanat ve sanatçının doğayı taklit etmekten ileri gidemediğini vurguluyor ve kendini taklit etme yolunu seçiyor.

Ceren Selmanpakoğlu kendini "seramikçi" olarak tanımlıyor. İlk kişisel sergisinin adı, "İki'lerde Beden, Body within 'whicb!'", Sergide tema olarak kendine insanı seçmiş. Fiziksel yapımızın bazen akıl sınırlarını zorlayan "kusursuzluğundan" yararlanarak, içsel dünyamızı harekete geçiriyor. "Hayranlık" güdümüzü çoğu zaman kendimizde değil de başkalarının üzerinde tüketmeye çalışıyoruz. Veya daha doğrusu bu şekilde davranmayı kendimize alışkanlık edinmiş diyebiliriz. İşte bu aşamada sanatçı düşünce dünyasının gezintilerinde kendi vücudunu keşfetmiş. İzleyici ile bu noktada buluşan işler, aslında kendimizle yüzleşmemiz için iyi bir fırsat! "... Yaratma oyununun kuralı doğayı taklit etmek ise; ben kendimi taklit etmeyi seçtim," sözlerini kendine ilke edinmiş. **Çağdaş Sanatlar Merkezi**'nin ikinci katında geniş bir mekâna yayılan seramik, video - art ve çizimlerinden oluşan sergisi bu sözlerini fazlasıyla doğruluyor. Mekâna dağılan seramik çalışmalar, Selmanpakoğlu'nun bedenine ait uzuvlar. Kendi vücudunun kalıbının alınması ve seramikle farklı bir boyutta yeniden biçimlenmesiyle elde edilen bu işler, insanın kendisini yeniden eklemlenmesini ve sorgulamasını sağlıyor. İnsanın kendine "hayranlık" duyması... Düşündürücü! Biraz "narsisist" bir yaklaşım gibi görünüyor. Ama neden olmasın? Fiziksel bütünlüğümüz ve benliğimizle **barışık** ol-

Ceren Selmanpakoğlu, vücut dili ile izleyiciye ulaşıyor.

mak kendimizi sorgulama gücünü de yaratır. Ceren Selmanpakoğlu'nun sergideki çıkış noktası, psikolojik olarak kendimizi sorgulamamızdan, fakat aynı güdüyü fiziksel olarak nedense uygulayamamızdan **hareket** etmek olmuş. Kompozisyon anlamındaki çıkış notasını ise "Bedenimin girebileceği gergin hareketleri görmek istememdi. En mükemmel organizmaya sahip olduğumuzun farkında olarak, kendi bedenimizden korkmamak hatta onu açık yüreklilikle işleyebilmek gerekir," sözleriyle açıklıyor. Selmanpakoğlu ise vücut dili ile izleyiciye ulaşırken, almış olduğu seramik formasyonunun ona sağladığı sınırların dışında geziniyor. Malzemenin sınırsız biçimlenişi ile kendine özgürce, içinde dolaşabileceği bir dünya yaratıyor.

"Korkularımızın anlamsızlığını" vurgularken, deformasyona uğrayan, bölünen vücut karşısında insanın kendi içine geri dönerek sorgulama-

lara başladığının altını çiziyor. Deforme edilerek küçülen veya bir araya gelerek büyüyen -adeta hücre bölünmesini andıran- formlarla sanatçı "estetik kaygının" **hazzını** keyfince çıkarıyor. Duvarlarda asılı duran çizimler ve seramik formlarla birlikte ilerleyen kelimelerle Selmanpakoğlu, izleyiciyi etkileyebileceği her iletişimi özgürce kullanıyor. Serginin açılış tarihi 11 Eylül'dü. Dünya Ticaret Merkezi'ne yapılan saldırının birinci yılı. Bu nedenle bir "Performans" ile sergiyi bütünlüyor Ceren Selmanpakoğlu.

Çağdaş Sanatlar Merkezi
Bitiş tarihi: 21 Eylül 2002
e - mail: mymoria@yahoo.com